

Діло

Виходить щодня рано крім понеділків.
РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
 Львів, Ринок 18, II. пов.
 Конт. пошт. ш. 26.726.
 Адреса теле. „Діло—Львів“.
 Число телефону 261.
 Рукописів редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА
 в Австро-Угорщині:
 місячно 3-60 К.
 чвертьрічно 10—
 піврічно 20—
 цілорічно 40—
 у Львові (без доставки):
 місячно 3— К.
 чвертьрічно 9—
 піврічно 18—
 цілорічно 36—
 За зміну адреси платять ся 50 с.

Ціна оголошень:
 Строчка петитова, двошпальтова 40, в надісланні 60, в оповістях 80 с. в редакційній часті і К. Повідомлення про виміри і заручки 1-50. Некрологія строчка і К. Сталоголошення за окремою умовою.
 Одні примірник коштує у Львові 12 с. на провінції 14 с.

Видає: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панайко.

Львів, 28. липня 1917

Артилерійська битва над Сочою. Російський успіх над Путною. Ягольниця і Городенна заняті. Незмінено сильна канонада у Фляндрії. Воздушний напад на Париж.

ЗВІДОМЛЕННЯ Ц. І. К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ з 28. липня.

Над Путною ворог посунув трохи вперед свій фронт. Над Сочою відперто його наступ. Під Кирлибабою ц. і к. війська відерли Росіян з їх становищ на горах. Німецькі полки взяти приступом гору Томнатик. На південь від Дністра союзні сили, посуваючись далі на схід крок за кроком за уступачив ворогом, наближають ся до заїдної границі Буковини. На північ від Дністра Росіяни уступають до Збруча. Союзні війська посунули ся поза Ягольницю. Також на захід від Тернополь і Тернополь ми посунули ся вперед.

На італійській боєвищі: Над Сочою значна артилерійська битва.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ з 28 липня. СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група військ генерала полковника Бем Ермоля. Наші дивізії даліше посунулись вперед на схід і півд схід від Тернополя. По обох сторонах Дністра російські війська, руйнуючи багато доріг і залізниць, подають ся далі вгору. В погоні наші війська перейшли лінію Ягольниця-Городенка-Заболотів.

Фронт армії Йосифа: Війська північного крила наближають ся до долини Прута, низше Коломиї. На захід від дороги Селетин—Фундул—Молдовин в лісах Карпатах союзні війська відерли ворогові ще кілька гірських становищ. Над горішню Путною війська нашого південного крила подались вгору перед переважаючим напором ворога на східні сточище гори Беречки.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Пова короткими перервами оставала боєва діяльність артилерії на фляндрийському фронті змінено сильною. Нині рано знов розпочав ся на широкому фронті барабанний огонь.

Дієрці і військові заведення в Парижі обкинено нині вночі бомбами. Замічено влучі до ціли. Наші дітки вернули ся всі, мимто сильної ворожої оборони.

БЕРЛІН Бюро Вольфа доносить: Дня 28. липня ввечером:

У Фляндрії триває даліше боротьба армії.

У східній Галичині наближають ся наші корпуси до граничної ріки Збруча.

Нові успіхи підводних лодок.

БЕРЛІН. В англійському каналі затоплено 20.500 тон бругто, в тім 4 озброєні наладовані парові кораблі і два англійські літаки з зупаєм в дорозі в Англію до Франції.

Ухвалюючи в справі внутрішньої політики Австрії резолюцію, що розвязка конституційного питання є „первобутним правом парламенту і що се питання має бути розязване в конституційній дорозі на основі правдивої демократії та права самоозначення і самоуправи австрійських народів“—Українська Парламентарна Презентація дала вислів конституційним і демократичним принципам своєї політики. Коли демократичний клуб парламентарної рішви ся проголосувати в резолюції своє принципіальне становище до сих питань, то внакше його резолюція не могла вийсти, як тільки така, яку проголосила У. П. Р. і якої осередком є застережене самому тільки парламентові і якраз парламентові права виробити нові законні рамки для перебудови Австрії. Що до цього нема сумніву і з цього принципіального становища нова резолюція У. П. Р. достойно став в рядах усіх інших принципіальних заяв, складанем яких довгим десятиліттям літ по традиції виповняла ся правдолюбна активність представництва нашого народу у віденській палаті послів.

Інша річ, коли глянути на питання перебування Австрії і на можливу роллю парламенту в сій праці—не із становища бунки демократично-парламентарного принципу, а із становища австрійської парламентарної дійсности. Ми хотіли би помітити ся, але так тяжко нам поважно числитись в можливість клуб австрійський парламент у теперішнім своїм складі, вибраний на підставі теперішнього виборчого закону, міг стати коли небудь дійсним знарядом перебудови Австрії на принципах „правдивої демократії і права самоозначення і самоуправи народів“, як цього разом з нашими послами бажас собі ціла наша суспільність. Заки можна-би бодай сак так поважно думати про перебудову Австрії в зміслі демократії і свободи народів шляхом парламенту, треба-би раніше перебудувати сам парламент—із знарядю ярких національних привілеїв і діяючих національних нерівностей бодай на справді демократичний парламентарний орган, яким він—овоч відносні з 1907 року!—є тільки в дужедрібній мірі. Аж тоді можна-би—і то дуже сумнівно!—пробувати відновляти ним Австрію в душі національної свободи. Поки таке не стане ся, є надія парламентарного переведення національного самоозначення в Австрії—надіями на самозаперечення упривілесних в парламенті племен.

Що на таке самозаперечення не заносить ся, про се чейже ніхто, хто знає Австрію і її народи, не буде собі робити ілюзій.

МПК. КОВАЛЕВСЬКИЙ.

З провінціальних вражінь.

Я сидів у гарно обставленім кабінеті агронома—секретаря повітового сільсько господарського Товариства і знайомив ся з умовами моєї майбутньої праці, на яку мене запрошено.

Признаю ся, коли я їхав в сей глухий, далекий від культурних центрів городок, мене трохи турбувала думка про те, чи зумію я зорієнтуватись в нових обставинах провінціального життя, взяти, як то кажуть, правильний тон в своїй роботі, зрозуміти психологію провінції і дати їй якраз те, чого від мене вимагають. Через те я докладно розпитував про місцеє житє місцевих діячів, із оловдань агронома складав собі картину місцевого громадського життя.

Само собою розум'ється, найбільше цікавило мене, в яких формах тут виявляється ся українське житє і чи а сій затерній в безмежних степах глушій жевріє бодай який небудь огник української відомости.

Але про се не можна було балакати, а першого наскоку; треба було приглядатися і чекати, поки обставини не дадуть змоги безпосередно побачити що, цікаве в національнім зміслі, і тоді робити свої висновки.

Річ певна, що коли Австрія має перетривати сю страшену історично пробу, то вона мусить перебудувати ся в зміслі демократії і національної волі.

Суспільність наша се добре розуміє, і тому вона вимагала і сподівала ся від своїх представників в сих критичних днях не здійсненя річи майже неможливої: перебудови Австрії, а мужеського, ефективного, на весь світ голосного виведення цілости української справи самої в собі

Чи і на скільки низишнє українське парламентарне представництво здійснило сю вимогу і сю надію українського громадянства—що до цього громадянство се нині вже зспіло виробити собі супокійно і тверезо—свій погляд і свій суд.

„Сойм незалежної України.“

Берн (Шв.) 28 липня 1917.

(Тжб) До ліонських часописий доносять з Кніва:

Українська Центральна Рада прийме назву Сойму незалежної України.

Дальший побідний похід наших і союзних військ.

БЕРЛІН (Б. Вольфа). Дня 27. с. м. Ішли побідою вперед і відерли Росіянам великий шмат східної Галичини. По обидвох боках Дністра занели між иншим Ягольницю і Городенку важні стратегічно стачії на залізній лінії до Черновців.

Далі струдили ми рос. задні сторожі глибше в коліно між Серетом і Дністром і на 40 км. широким фронтом війшли в область горбів між Дністром і Прутом.

З лісних Карпат пруть наші колюми на північ і півн. схід до долини Пруту і так загнали ворога в сітку доріг у долині Черемоша. З досягненєм Заболотова зробили наші війська

На превелику мою втіху чекати доведеться недовго. Ми ще не скінчили вашої ділової розмови, як до кабінету ввійшов середніх літ чоловік і простягнув мені руку. Агроном рекомендував:

— Наш завідуючий комерційними справами — Сліпченко.

Сліпченко зробив протестуючий рух рукою і з досадою а голосі пояснив:

— От, розумієте, скільки разів сказав не Сліпченко, Сліпченко! Сліпченко се по кшталцьки. А вони наче на злість...

Агроном сміяв ся.

— А ви-ж хйба хто?

— Я? — Сліпченко трохи замислив ся. — Я не кацап...

— А хто-ж ви? — вставив і я питанє.

Сліпченко трохи замияв ся.

— Як вам сказати... — він потер рукою чоло. — Я Українець, малорус...

Останнє слово він додав, очевидно думаючи, що я не розумію, що має значити Українець.

— Наші хахли, знаєте — провадив він далі—поки а ними говорив по руськи, не втууть нічого. Тільки почнеш до хахлицьки, оживають, наче їх святою водою покоропили.

Він чогось засміяв ся, наче б сказав яку дотепну річ.

Останні його слова остаточно збили мене а пантелику — не кацап, Українець, малорос

Книгарня у Львові, Ринок Ч. 10.

— Наук. Тов. ім. Шевченка —

мая великий
ВИБІР УСЯНИХ
УКРАЇНСЬКИХ
— КНИЖОК —

з усіх галузей знань, як з красивого письменства, так і народних, популярних видань, а також шкільні підручники, словарі й різні наукові книжки, співаники, ноти, молитовники, — євангелія й інші релігійні видання.

всіма іншими громадянськими організаціями, після висловлення бажання дотично долі Києва, фактично виступили зі складу комітету, переставши брати участь у його засіданнях і взагалі зрівали всякі зносини з ним.

Для обговорення питання про долю Києва при здійсненні української автономії й взагалі питань, піднятих у декларації Центральної Української Ради, буде скликано, по одержанню матеріалів наради п. Шепкина, по одержанню виконуючих комітетів Рад об'єднаних громадянських організацій, робітничих і військових депутатів й коаліційного студентства.

Так представляється в дійсності „справа“ в „перенесення“ столиці України з „надто зрусифікованого“ Києва до — Полтави.

Як і можна було з першого погляду пізнати, мадя ми в сім києво-полтавським пемислі оновч „побожного бажання“ русифікаторів, — бажано, яке абсолютно не має найменшого вигляду на здійсненнє.

Від Центральної Управи У. С. С.

Вісень, 26. липня 1917.

В справі У. С. С. відбули ся дня 24. і 25. липня с. р. наради окремого збору вложеного

а: 1) українських членів Палати послів і Палати панів, 2) членів Української Боевої Управи, 3) представників управ політичних партій: національ демократичної, радикальної і соціал демократичної, 4) представників У. С. С., 5) представників академічної молодіжи.

Збір сей ухвалив між иншим: 1) розв'язати Українську Боеву Управу; 2) на її місце покликати до життя Центральну Управу Українських Січових Стрільців; 3) до Ц. У. У. С. С. абір вивбрав пп Івана Боберського, д. ра В. Загайкевича, Р. Заклинського, А. Жук, д. ра Ів. Макуха, д. ра Ст. Рудницького, д. ра Ст. Смаля Стоцького і Вол. Темницького.

Центральна Управа У. С. С. уконститувала ся ось як: д. р. С. Смаля Стоцький голова, д. р. В. Загайкевич і В. Темницький заступники голови, д. р. С. Рудницький і Р. Заклинський секретарі, І. Боберський скарбник, А. Жук референт видавництва, д. р. І. Макуха референт комісаріяту У. С. С. в краю, Ц. У. У. С. С. Іменувала четаря д. ра В. Старосольського своїм відпоручником до У. С. С.

На першій засіданні Центральної Управи обговорено принципиальні і біжучі справи стрілецька, вислухано звіту відпоручника про потреби і бажання стрільців, начеркнено план роботи та розділено між членів Ц. Управи псодинкі реферати.

Приверненє цивільної управи в Галичині?

„Nowa Reforma“ доносить в депеші з Відня:

Авдієнція д. ра Бобжинського у шісаря тривала близько години. Тутешні політичні круги є погляду, що вона остає в тіснім звязку зі справою приверненя цивільної управи в Галичині.

Чутку про есентуальне покликанє д. ра Білинського на намісника Галичини уважають тутешні політичні круги, звичайно добре поінформовані, зовсім безпідставною.

Слідство в справі петроградських заворушень.

ПЕТРОГРАД. (П. А. Т.) Слідство в справі вуличних револьт д. 16—20 с. м., які зробили велику прислугу Німцям, ведеть ся далі під проводом прокуратора в апеляційнім суді в Петрограді.

Начальний вожд балтійської флотії.

ПЕТРОГРАД. (П. А. Т.) Капітан дін. корабля Розвозов іменований недавно контрадміралом, став телер начальним вождом усіх російських сил морських на Балтійським морю.

У. Ц. Рада — орган державної власти на Україні.

У. Ц. Рада видала другий універсал паралельно з заявою тимч правительства в справі української автономії. — „Плач і риданє“ „Кієвлян'на“. — Національності. — Полк ім. проф. Грушевського.

Львів, 28. липня 1917.

Вчора подали ми жмут цікавих вісток про закордонну Україну на основі „Робітничої Газети“ з 19. с. м. — Сьогодні попала в наші руки київська „Нова Рада“ з того-ж самого дня, в якій находимо теж чимало автентичних причинів до наших скупих і не все вірних відомостей про сучасні події на Україні.

Наше членство „Нової Ради“ особливо інтересне тим, що в ній поміщений нем. автентичний коментар до акту з 16. липня с. р., якому присвячена вступна статя органу У. Ц. Р. Дізнаємо ся відті, що одночасно і паралельно з актом російського правительства про автономію України, був видалий Українською Центральною Радою другий універсал, як акт відповідючий російській заяві по українській стороні. Так було устанавлено угодою обох сторін, — а поява двоєх офіційних заяв, російської і української мала очевидно бути висловом рівнорядности обох сторін, заключаючих договір.

Про те й пише „Нова Рада“: „Новий універсал і виданє одночасно повідомляє правительство встановлюють ті форми державного життя на Україні, які мають віднині тут мати обовязковий характер. Відповідно до сего иншими словами й иншим тоном заговорила Центральна Рада в своїм останнім універсалі.

В ній вона обертаєть ся тепер не до „народу українського“, як перше, а до „громадян землі української“ — всім громадян без різниці національної, бо від сього часу Центральна Рада, повновнена заступниками від національних меншостей, робить ся вже краєвим органом власти державної, а не тільки, як було досі, національним органом морального впливу. В сім перетвореню, зовсім льогічним і неминучим з погляду інтересів розвитку, й лежить центр і вага усеї події. Народилася краєва власть... і наша сторона зможе тепер вільно рушати в свою дальшу путь — до повної автономії у вілійній федерації народів Росії.“

Після сего поясненя про теперішнє становище і характер Української Центральної Ради як державної власти для всієї території України вказує автор на її обовязки:

„Нова власть органічно виростає з тих зачатків до самостійного порядку вана своїми справами, яке український народ викликає все у своїй історії і не позбує ся їх підчас спільного прожиття під одним дахом з великоруським народом. Та власть не тільки має право, але й обовязки тяжкі й великі. Найперші серед них, се забезпеченє, в порозуміню з усіма національностями, ладу і спокою на нашій землі та охорона здобутків революції.“

З настроїв, які викликав другий універсал У. Ц. Р. замітні голоси: російської і жидівської преси, які подас „Нова Рада“. Тут слід відмітити плач і риданє „Кієвлянина“ з приводу заяв російського правительства з 16. липня с. р. Ізаклик його органу, щоби Українській Центральній Раді протиставити „організацію Малоросів“.

„Покрийте Малоросію сіткою малоруських організацій. Робіть усе самі. Що за роски, коли знаєте, що для того щоб ви перемогли, когось душать, надким то роблять насильство. Ні, присягну вийти самому, плохому, молодому, як Давид з самою прощою в руках і позужати Голіята“.

У жидівським журналі „Власть народу“ висловлюєть ся побуюваня з того приводу, що У. Ц. Р. не досить різко відмежувала ся від самостійників, що кличуть до боротьби з москалями, ляхами та жидями“. На жаль — нарікає жидівська „Власть народу“ — в заяві Ради ми бачимо змішуванє класових моментів в націоналізми. Тут підчеркуєть ся, що промисловість на Україні — в руках руської, єврейської та французької буржуазії“.

Другий універсал — читаємо в „Новій Раді“ — У. Ц. Р. прочитано цілому київському гарнізонowi. Для переведеня в діло постанов російської і української заяв з 16. липня с. р. відбуло ся засіданє окремої комісії, вложеної з відпоручників комітету У. Ц. Р. і представників поодиноких національностей, заселюючих Україну. На засіданю розглядало питанє про поділ місць у краєвим органі правліня, який організуєть ся при У. Ц. Р. і принциально признано, що більшість місць в тім органі повинна належати до українців.

З надісланого нам числа „Нової Ради“ дізнаємо ся між иншим також про формованє полку ім. Михайла Грушевського, про яке там пишеть ся:

„Вчора (18 с. м.) до Києва прихав відділ вояків Українців, котрі йдуть на фронт з кількох російських міст за Волгою. Зіхавшиши в Харкові сі вояки постановили сформуватись в окремий полк ім. Михайла Грушевського.“

„Так числом коло 3.500 вони прибули до Києва і тут вистроїлись перед музеєм і післали своему шефови проф. М. Грушевському повідомленє, що просять його прийняти їх парад.“

„Проф. М. Грушевський, вийшовши до вояків, обходив їх ряди і здоровив кожду сотню викликом: „Здорові козаки“, „Здорові були, Батьку!“ відповідала сотня враз, як один“.

8-ого СЕРПНЯ 1917.

здержуємо висилку „Діла“ без виїмку всім тим, що до того часу не надішлють передплати.

НОВИНКИ.

Львів, 28 липня 1917.

— В яких формах виявляло ся українське життя в найдальших закутках закордонної України в часі, який попереджував велику українську революцію (бо так маємо право назвати той процес, що розпочав ся на Україні з упадком царату таї доконуєть ся кожного дня далі) з 1917 року? Хто і де були ті сили українського воскресеня, котрі затасно призбиравались у велику потенційналу енергію українства, енергію, яка нині так зачудувала весь світ? — Питаня такі ставив собі не один з нас по сім і по тім боці кордону. На повну відповідь ще мабуть довго прийдесть ся нам ждати, — частинну відповідь знайшли ми в нарисах Мик. Ковалевського, надрукованих в жовтні 1915 року в „Основі“, одеським вістнику письменства, науки і громадського життя. Нариси сі розпочали ми нині передруковувати у фейлстоні „Діла“ — певні, що наші Читачі з такою цікавістю прочитають їх, як ми самі їх читали. — Ред.

— Ректор львівської гр. кат. семінарії духовної о. д. р. Осип Бошня прихав нині до Львова — після звші 2-літнього небуваня на заслани в Росії. На двірці привитали довго вижиданого гостя товариші з ректорату і гурт питомців і знайомих. — Про митроп. Целтицького нині стільки можна сказати, що перебуває він ще в Швайгарії; відті поїде до Риму, звідки імовірно привезе кардинальський пелюх.

— Нагає померла вчора в Відні п. — Петрушевевича, жінка посла і адвоката д. а. Евгєна Петрушевевича. На похорон, який був завтра, лишили ся у Відні всі українські послы.

— В українській гімназії в Яєрові є д. обнята з 1. вересня с. р. місця учителів української мови, математики і фізьології (класичних або нових мов). Платня для іспитованих 2400 кор. для неіспитованих 2000 кор. і доріжничий додаток, як в державних гімназіях. Зголошеня на-

КОНКУРС.

Виділ муз. Тов-а ім. М. Лисенка у Львові,

оголошує отрим на рік шкільний 1917/18 конкурс на 2. стипендії, а то:

- 1) імені Анатолія Вахнянина в річних 200 кор.
- 2) імені д-ра Петра Сущкевича в річних 200 кор.

Рефлектуючі на ті стипендії мають вказати, що є слугами Вис. Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові, та що покінчили там рік шкільний 1916/17 з поступом дуже добрим, в кінці долучити свідоцтво убожества.

Подання належить вносити до виділу Муз. Тов-а ім. Лисенка у Львові, ул. Шашкевича 5, до включно 31/8 1917, де можна засягнути також ближших інформацій.

376 1-3

Конкурс.

Виділ муз. Тов. ім. Лисенка у Львові

оголошує отрим на рік шкільний 1917/18 конкурс на стипендію ім. Олександра Мишуги в річних 1000 К. Рефлектуючі на ту стипендію мають вказати, що посвячують ся фаховому артистичному образованию в співі, згідно музичі, що є української народности, а мають вказати ся свідоцтвом компетентних знавців, що проявляють визначний музикально-вокальний талант.

Першеньство до стипендії мають члени родини Вл. Олекс. Мишуги.

Подання належить вносити до виділу муз. Тов-а ім. Лисенка у Львові, ул. Шашкевича ч. 5 до включно 31. вересня, де мож заглянути ближших інформацій.

374 1-3

враз з оо. Скушбковичем, Ридзром Савицьким і Тимковичом, о. Б. вернуз через Тернопіль по вигнання Росія з околиць тогож. Нарід в слезах витає свого любленого о. духовного.

— Відзначен. Василь Терентяк, ц. к. вахмайстер жандармерії 13. красної команди, уроджений в Нетолоківцях, відзначений золотого медалю хоробрости за хоробру і повне пожертвоування поведене супроти ворога. Названий має вже срібну медаль II кл.

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ.

„Пяткова система“.

Василь Болюх, поч. пол. 356 20 К.; поручник 15. п. п. Микола Пенчака, Михайла Кошубка, Маріяна Іванівського і Фенрихів 15. п. п. Арнольда Зальцберга, Володимира Думановського і Ізидора Гардецького. — Евгения Коґис в Танаю 10 К.; інженеру п. Марію Шехоничеву і її синків: Ромка, Владзі і Юрка Шехоничів, усіх в Топільниці. — Боранецька Етеонора Воля Якубова 5 К.; Вл. Іванучеву з Вацович, Кароліну Мізь в Ролева, Марійку Кульчицьку з Самбора, Василя Хединачку в Теїчарова, Олену Гринцай з Доброуля. — Татра Ваньова 10 К.; Пазливу Гарматій директорку з Гмінд, Ангу Скобельську учит. з Гмінд, о. Миколу Хмільовського катех. з Золочева, Нусю Семінівну учит. з Гмінд. —

О ПОВІСТКИ.

Неділя, 29. липня 1917.
Нині: греко-кат.: 8 Н. по С. — римо-кат. 9 Н. по З.
Завтра: греко-кат.: Маріяна аич — римо-кат.: Абдона.
Позавтра: Як. і Євґенія. — римо-кат. Ігнат Львів.

На „пам'ятник Я. Весоловському“, замість цвітів на могилу зложив д-р Омелян Палів, надпоручник пол. пов. 643 квоту 20 кор. в „Земельнім Гілотечнім Банку“ на ки. ч. 4000.

Пп Петро Івахів і Адам Ю. Рівецький звольта подати свою адресу Дирекції української гімназії в Яворові.

Львівський Народний Театр Тов. Укр. „Бєста“ під дириґцією К. Рубчаківної:
Неділя 29. липня 1917. Сала Тов. Лисенка вул. Шашкевича ч. 5 „Прем'єра“
Запорожський Клад, нар. ком. оперета в 3 дях Ванченка.
Музика Барнича.
Ціни місць: фотелі 4 К 50 с., I ряд 3 К 99 с., II ряд 3 К, III ряд 1 К 99, IV ряд 1 К 50 с., для війська і учеників 1 К. Бальчон 3 К 50 с.

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Максим Чиниль, з Трибуховець, повіт Бучач, пошукує свою жінку Марку Чиниль в 3 д'ятки. Просить ся усіх, хтоб знав місце побугу долучити пошлюжити о сім гр. кат. Уряд парохіальний в Длавіч к. Стрия. 51 4-3

Оголошення.

Льоси на рати продаємо з правом гри по важкою першої рати. На льоси уділюємо повноцінних і місячних ратах. Поручаємо нашу фірму до всіх трансацій в справах банкових. Нова льоса Австр. Черв. Хреста продаємо на рати по 8 кер. за 5 льосів разом.
БАНКОВИЙ ДІМ
ШІЦЬ І ХАСО
у Львові, пл. Мерієвська 7. VII 1917

Пам'ятки в матуру шукає ванята бисрового за малим надгородженням до адміністрації „Практика“. 53 1-2

КРОЇ
МАНЕКИНИ
ЖУРНАЛИ
поруцає
Р. ПЯНДАВ
Львів, ул. Чернецького 3.
XVI

Стару адресу

при зміні на нову конче подавайте.
Адміністрація „Діла“.

Пошукую до двох діачаток з третої виділової УЧИТЕЛЬНИ в поправним знанем української і німецької мови, можливо з французьким і фортепьяном. — о. Григорій Калимон, Ришкова воля, почта Бобрівка коло Ярослав. 56 3-3

„ДНІСТЕР“

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

Львів, ул. Руська ч. 20 (власний дім)

Телефон ч. 788. — Кошто Почт. Щаздній ч. 25201.

Житрове кошто в Австро-Угорських Банку

приймає до обезпеченя від огню будинки, хатні і господарські, движимости, меблі, одезу і білизну, збіже в снопах і в зерні, худобу і т. п.

Кождий Українець повинен асекувати ся від огню, щоби на случай пожежі не понести страти, бо достатак одиниці, то добробит цілого народа.

КОЖДИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН АСЕКУРОВАТИ СЯ ТІЛЬКИ В ТОВАРИСТВІ ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНІСТЕР“.

Нема жадного нишого українського Товариства асекураційного від огню. — тільки один

„ДНІСТЕР“.

„Дністер“ рахує найдешевші плати за обезпеченя селянських будинків.

„Дністер“ звертає кождорічний чистий зиск своїм членам.

„Дністер“ оцінює та виплачує шкоди по огні скоро і совісно, а на членів оцінкової комісії запрошує асе двох господарів.

„Дністер“ дає підмоги українським шкодам і бурсам, де виховують ся селянські діти.

Люди асекуровані в „Дністрі“ можуть дістати позичку у всіх великих банках і в Товаристві взаїмного кредиту „Дністер“.

Власні фонди „Дністра“ вносять в ниніш 1916 року 8,613 829 — криван.

В „Дністрі“ можна обезпечити від крадежи з влівом движимости всякого рода, в Товариства кредитові готівку, цінні папери і векслі за дешевою оплатою премії.

Адреса „Дністра“ Товариство взаїмних обезпеченя „ДНІСТЕР“ у Львові, ул. Руська ч. 20. — Адреса для телеграм: „Дністер“ — Львів. — Канцелярії Товариства отворені шо дня від 8—2 перед пол.

LA 15-7